

vilde tage sig, dersom Ordene „i Reglen“ bleve staaende; disse Ord ville standse Udviklingen af de fortrinlige brugbare Kræfter, som altid ville findes i selv de underordnede Graders Rækker, naar deres Uddannelse ikke nedtrykkes, men hæves ved Haabet om en bedre Fremtid.

N. P. Hansen: Jeg vilde gjerne være saa tilbageholdende med at udtale mig om kjøbenhavnske Forhold som muligt, men der er en Betragtning af denne Sag, som jeg længe har ventet paa mere skulde have hændraget Opmærksomheden paa sig, end Tilfældet har været, nemlig den savnede Afgang til Pension for de underordnede Klasser. Et meget æret Medlem for Viborg (Klein) beklagede dette Savn for Fuldmægtigenes Vedkommende og betragtede det som mindre heldigt for Sagen, at dette Forhold var tilfede. Jeg maa sige, at jeg ogsaa betragter det som mindre heldigt for det hele Politipersonale, at det savner en saadan nødvendig Afsigt til Pension, vel at mærke for saadanne Personer, som gjennem en Karrække med Midkjærhed og Omhu have varetaget deres Kald i Politiets Tjeneste. Jeg antager, at det maa være af Vigtighed ikke alene for Personalet, men ogsaa for selve Institutionen, at en saadan Afgang til Pension kommer til at finde Sted, thi jeg formener, at den heldigste Maade, paa hvilken Institutionen vil kunne sikke sig Varigheden af gode og brugelige Kræfter, vil være ved at stille en lille Betryggelse for disse Menneskers Underhold, naar de paa Grund af Alder og Svagelighed ikke længer kunne virke i Politiets Tjeneste, hvorimod det, dersom det blev Tilfældet, at denne Afgang for dem blev mindre vis og de derimod havde Udsigt til enten at hjemfalde til Fattigvæsenet eller Lade-gaarden, vilde lede hen til en stadig Afgang i Personalet og en stadig Vexlen af dette, idet nemlig de Mænd, som endnu vare i deres kraftige Alder, ved alle Leiligheder vilde søge at undbrage sig fra Tjenesten, saasnart der stillede sig den mindste Udsigt til, at de kunde sikke sig andet Virkerherv, hvorved Institutionen i mange Tilfælde vilde komme til at savne de bedste Kræfter, som den havde Brug for. Det er nu vel saa, at der ikke er stillet noget egentligt Endringsforslag, hvorved denne Udsigt

bliver bedre, men jeg skal dog tillade mig at anbefale det Endringsforslag, der af Udvalgets Mindretal er stillet under Nr. 4 i Betænkningen, fordi der i det sidste Stykke deraf omtales Affattelsen af et nyt Regulativ, der skal indeholde Bestemmelser om Korpsets Sammensætning, Lønning, Beklædning, Forfremmelse, Pensionering o. s. v., og fordi jeg antager, at Bestyrelsen eller vedkommende Autoriteter, som siden ville have at varetage denne Ordning, mulig paa Grund af den Betragtning, jeg her har fremsat, vilde tage det nødvendige Hensyn til denne Sag. Det er, som sagt, ikke alene for Personalets Skyld, at jeg tillader mig at omtale dette Punkt, men det er ogsaa tillige for Institutionens Skyld. Dersom det kunde blive Tilfældet, at den Ombytning af Ordet „Pension“ med „Efterløn“, som er bleven foreslaaet i et af Endringsforslagene, kunde lede til, at de Paagjældende ikke alene i Underklasserne, men ogsaa op i de høiere Klasser kunde føle sig mere tilfredse og skjønnsomme derved, saa troer jeg, at man maa være Forslagsstillerne megen Tak skyldig, og at det kunde betale sig at ombytte Ordet „Pension“ med Ordet „Efterløn“. — Der er et andet Mindretal, som har stillet et Endringsforslag under Nr. 10, som gaaer ud paa at bevare Vægterinstitutionen. Jeg er ogsaa ganske tilbøjelig til at understøtte dette Endringsforslag, fordi det forekommer mig efter de Erfaringer, jeg har gjort her i Byen, at jeg derved vil handle overeensstemmende med de fleste af de kjøbenhavnske Borgeres Ønske, idet jeg troer, at en stor Deel af dem betragter Vægterinstitutionen, selv saaledes som den nu er, som en Betryggelse for og som en Sikkerhedsvagt, der vaager over Byen, baade ved at observere Ildbrandstilfælde og forebygge natlige Overfald og Indbrud, da selv det mindste Anstrøg, der foregaaer i hvilken som helst Gade eller Huus, bliver bemærket af Vægterne, fordi disse regelmæssig ere fordeelte omkring i Byens Gader; Vægterne bringe da Underretningen derom videre, og Politiets Assistance kan derved hurtigere, lettere og bekvemmere blive paakaldt.

J. J. Christensen: Den ærede sidste Taler har næsten udtalt, hvad jeg kunde have